

21.5.09

לכבוד

עו"ד עדי וילנגר

מועד סיום לעובדים זרים

באנטרכט פלקט: 03-175175

שלום רב,

הו"מ: עליון, 20/5/09 הוחתת מ"

הו"מ: חונתו למקלט ביום 08.6.09 בנסיבות המוקד לעובדים זרים.

הו"מ: ילידת 1981, נתינת הווזו רוקה, והשניה מבין 6 אחיהם. עליון מהeschala תיכונית וחיה דוגרת אנגלית ברמה גבוהה.

עם הגיעו למקלט עליון נראתה מפוחזת וחסרת בטחון. עליון חמעיטה לשוחח עם העוזות תשובייה היו לכוונות ולעתים לא ברורות. עליון מערתת כל רשותות ותמייח או מסגרת חברתיות. עליון לא יצא משטח חמקלט גם בחינתו לח אישור יציאה. לטענתה, היא מחדה לנחת לאיבוד וניכר היה כי איננה מתחמת במרחב ומועלם לא נסעה בתקבורה איבורית. כאשר עצרפה אליה עובדת סוציאלית, הסתבר אף כי עליון אינו יודעת לחוץ את חכיש. פעמים רבות צוות חמקלט היה עד להתנגדויות המעודדות על חוסר עצמאות ואף לדותיות של עליון. גנון: אנו יכולים להזכיר אוכל בטטי, רקוקטים שאינם תואימים את המטבח, ריצות במקלט, אי יכולת לרכוש מוצרים בסיטים וכו'.

עליה חתבורה עם 2 נשים מומקלט אשר דוברות את שפת אמה, בהתאם לדוחן עליון חשש ליצאת מהמקלט ותשכיבת לפאות רק בלוי שלתוכו ואף גلتה חוסר עצמאות. לטענתן, אין לנו אותה מיזמנויות בסיסיות.

בשיחות שערך עמה עובדת סוציאלית, עליון הביעה תוכנה חלקית ביותר למצבה. תקופה ארוכה עליון לא הצליחה להבין כי עבדה אצל משפחה ישראלית במשך 3 שנים ללא תשלום.

במחזרה עליון הייתה נתונה ליווט מצד נשים אחרות במקלט, וזה השגיח על ידיהם לבתולו, עשתה תורנויות במקומות אחרים וכו'.

למרות הקשיים הרבים, חווילט לשלב את עליון בעבודות ניקיון במשך שעתיים ביום, במקומות קרוב אשר לא מצריך תחבורת ציבורית. לדברי חמעסיק, עליון עבדה בחריצות וחותמזה הרבה

לשכירות רצונם. יחד עם זאת, לא אהות נושא מודע ע"פ כל כך מפוחדת ואינה מתחשרת עט חסובנים. התקשרות עמה בגבורה נשתה לרוב דרכו. למשל, כאשר רצתה ע"פ לאחר או לחדר מהעבודה, ולא לא הגעה ונתקשה את אישורי בדיעבד.

עם הזמן ע"פ רצש יותר אמונם בעוצת ווחלה לגנות יותר וירוד עצמאית,חיה לפחות לחטמאן במרחב ואף לחשטמש בתחרורה עגורה. כמו כן בחיותה במסגרת מוגנת חמקנה לה תחושת ביטחון, ע"פ למדה לחבוי ולישט יותר את זכויותיה נמקלט. ע"פ ה' חברה חברות מוחז למקלט ולמדה אף פאפן חלקי לחשטמש בשרותי הקחילח(קניות, כניסה).

למרות היכרויות את ע"פ קרוב לשנה, אני נמצאת בקשר רציף עמה רק בשלושת החודשים האחרונים, לאחר שהחלפתה את חוויה שטיפלה בה. נראה כי ע"פ מתייחסת לווע שיחות ועל כן חשיבות עמה נעשות לדב' בואתו, ע"פ נטה לחסכים עם חכל, גם כשבפועל לא יכולת לימוד בך, ועל כן קשה לחבון את קשייך ורצווניותך. נראה פי' הדבר נבע מהוצרך שלח לרשות את הטעבבים ויתכן אף כי קיים אלמנט תרבותי.

ע"פ מעוניינט מעד לעבוד ואנו נוהגה להציגים כביזים מצד משפחתה בחו"ל. ע"פ מנסח למקרה העבודה בסיעוד במשך חודשים וחצי, לפני שתבקשה, אולי ללא חצלחה יתרה. בפעם אחת עבדה עם קשייה בஸ' שכובים, והחליטה לחפותיק לאחר שהקשישה ומשפחתה נחגו לצחוק עליה. בפעם אחרת קבעה עם משפחה מבלי לזרע על אופן התשלום ועל זכויותיה. לפני מספר ימים הוצאה לה לעבוד עט קשייש והוא סירכה פיו שמשמעותו מוגבר ומתקשה לקום בלילה.

למרות התקדמותה הרבה במהלך חישוקומי, ע"פ עדין נמצאת בראשית דרכה. ע"פ עדין חסרת ביטחון, מתקשה לעמוד על זכויותיה ומגלח תמיינות וילדותיות גבויים מחרגיל. ע"פ יקוקה לתמיכה רגשית ולובי של נמקלט, אשר מכנים לה תחושות ביטחון ומעוזדים אותה לתקף עצמאית ולהציג זכויותיה גם מוחז למסגרת חפוגת. בשל התקופה הקצרה בה הייתה לע"פ אשרת עבודה, היא עדיין לא הצליחה מיזמיות עבודה מספקות. נוסף לכך, אני מתרשםת כי לע"פ מושג קלוש לגבי מהות העונודה בסיעוד. סוכניות הסיעוד אליהן פנית זורשות מכתב המלצה מממשקן קודם בסיעוד, כתנאי לחייבת. מיותר לציין כי אין יכולתה לחמצע אישור שפות.

לסייעם, למורות המוטיבציה הרובה של ע"פ לעבוד והעරח חניתנת לה למוצה מעסיק לסייעו, אני סבורת כי אלבינה חסרת מיזמיות לחים עצמאיים ועומדה מול מעסיקים ובכלל הנראה תחיה חשופה לניצול תמיידי. ע"פ זכוקה לתעסוקה תוך כדי מגורים במסגרת מוגנת ולווא של נמקלט.

בכבודך
גולדעון קטיה, עו'ס